

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 310.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638390436528/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

Barndommens Sted, Mindernes Tempel, Edens Have, dér hvor de døde havde draget deres sidste Suk — sælge det, for at et nyt Liv kunde begynde dér!

«Ja, ikke sandt? hvad vil De med det store Hus, alene — —»

Ja, ja, han havde Ret, det skulde sælges; først så var han fri, først så havde han intet mer at miste, først så var der ikke det Sted på Jorden, hvortil han var knyttet, først så havde han sin hele Skat forvaret i Hjærtet — omnia sua secum portans — ja, det skulde sælges, men —

«Hvem vil købe det?»

«Det er — nu skal jeg se — det er et godt Tilbud — det er en Pastor emeritus Grå.»

«Pastor emeritus — så er det en gammel Mand?»

«Ja — en ældre Herre.»

At nogen kunde sige: ældre Herre, når de Ord fandtes: gammel Mand —

«Har han Børn?»

«Børn — nej, jo, en Frøken Datter har han; det var hende, som var heroppe.»

«Hvor gammel er hun?»

«Hvor — tjaa, en 36 År — circa.»

Nå, så var Livslestens nok omme dér.

«Ja, lad så dem få Huset.»

«Well — behag at sætte Deres Navn dér.»

Tue skrev; dér underskrev han sit fordums Livs Dødsdom — nu havde han heller ingen Fortid.

«Ja, så er vi færdige.» Overreissagføreren smilte affælt.

Tue rejste sig lettet og blev fulgt til Dørs.

«Som sagt, skulde De ønske nogle Oplysninger, så henvend Dem kun til mig — vi er jo dog Slægtninge —»

— Blodets Bånd —

Et varmt Håndtryk, Døren lukkede sig efter ham,